



VÍCTOR NAUDI
Conseller general d'SDP

Quin país volem?

El Govern de DA aplica una política conservadora

Un reportatge publicat al *Diari d'Andorra* el 22 de juliol passat posa de manifest una situació paradoxal, i de la qual en alguna ocasió ja hem alertat des d'SDP.

“Malgrat que la població creix any rere any, el nombre d'assalariats va a la baixa. Disminueixen les persones que cerquen feina mentre augmenten les ofertes laborals i les empreses ho tenen cada cop més difícil per atraure talent”.

Aquesta situació hauria de fer reflexionar el Govern d'Antoni Martí. Quins són els riscos que pot comportar aquesta situació i per què hem arribat aquí? Per què aquesta tendència?

En una tribuna d'opinió titulada *L'Andorra inclusiva o excludent?*, publicada a *El Periòdic d'Andorra* el 5 d'octubre del 2017, es deia el següent:

“Els joves que accedeixen al mercat laboral però també bona part de les famílies treballadores veuen com el seu poder adquisitiu baixa, degut a la precarietat laboral i l'augment dels preus dels pisos de lloguer, entre d'altres.

Què han de pensar els joves quan en acabar els estudis veuen com el Govern Martí prefereix contractar en llocs clau, com l'agència de Fiscal i de Fronteres, el gabinet jurídic de Govern, la direcció de l'hospital i dels serveis de sanitat, però també l'INAF i l'AREB, persones contractades directament a l'exterior del país?

Joves que ho tenen difícil

per fundar una família i emancipar-se, degut al creixent augment dels preus dels pisos de lloguer i la seva escassetat...”.

Davant d'aquest panorama molts són els joves andorrans que prefereixen quedar-se a residir i treballar a l'exterior.

D'altra banda, moltes empreses andorranes tenen dificultat per contractar càrrecs qualificats. Això és degut als pocs avantatges que, ara per ara, ofereix el nostre país per a les persones interessades a co-

Quin futur ens espera si la massa salarial no creix al ritme de la població?

brir aquest tipus de llocs de treball i també per la manca d'un habitatge a un preu raonable.

En el mateix reportatge que he esmentat, el dirigent de la Confederació Empresarial Andorrana, el Sr. Josep Manzano, deia “El nostre problema fonamental és l'atractivitat del país, que està en crisi”.

Existeixen altres factors a considerar, però aquests primers elements són il·lustratius d'un escenari perillós al qual estem anant a passos agegantats.

Quin futur ens espera si la massa salarial no creix al ritme de la població? Qui pagarà les pensions del futur? Són preguntes que el Govern conservador de DA deixa sense cap

resposta positiva.

Si considerem que els recursos de l'Estat van a la baixa, especialment per la davallada del tabac, i les despeses van en augment, la situació pressupostària futura es complicarà. I el desequilibri s'agreuja. El Govern de Toni Martí no ha estat capaç de portar a terme les reformes estructurals que calien.

A menys que es retallin prestacions, equipaments i serveis, tot sembla indicar que caldrà pujar els impostos, mesura que agreujaria encara més la situació d'espiral negativa a la qual ens aboca el Govern Martí i que dura ja dues legislatures.

Si considerem que els residents passius són part de la població que està en augment, anem de ple cap a un procés de “monarquització” però en un sentit diferent del que explicava el president dels progressistes, Jaume Bartumeu, en una Tribuna publicada al diari BonDia, el 17 de juliol passat.

Les polítiques conservadores del Govern Martí estan generant una societat elitista, reservada per a uns quants privilegiats. Aquesta situació està tancant moltes portes als nostres joves, que acaben no creient en el futur del seu país.

Arribats en aquest punt, quin futur ens espera si bona part dels joves, que són els que han de fer funcionar el país el dia de demà, avui ja no hi veuen esperances?

És hora de capgirar la situació.